

2.s.e. hellig tre konger 15.1.2017

134-518-388/455-473-319

Vi sidder stadig i lyset af betlehemsstjernen, det er den der lyser for vor fod og lyset skal nu afsløre for os sene slægter hvem han var og hvem han er .

Nu er vi jo barnedøbte og vi lever i en ældgammelkristen kultur og ikke på en missionsmark et eller andet vildt sted i den 3. verden .

Vi har hørt fortællingerne før og vi ved godt at Betlehemstjerne lyser for Guds søn og vi ved godt at det var ham som blev menneske .

Alt det ved vi godt, men kan vi også huske hvad det så vil sige at gud blev menneske?

”Ja”, vil du sige ”det har jeg lært fra barnsben, siger I da aldrig noget nyt her i

kirken? . Tror du ikke det er derfor I har ondt i kirkegangen? Folk har hørt det hele

før og de vil ikke blive ved med de samme gamle evige sager. Find da på noget nyt eller lad organisten spille ” love me tender ”.

Ja det er muligt , men se jeg har nu siddet og læst en masse gamle præsters prædikner til denne søndag for at se, hvad de så fortæller, og dem jeg har læst har alle været nogen rigtige kloge mænd, og så vidt jeg kan se så har de aldrig fortalt hvad det så var der skete da Gud blev menneske .

I stedet skriver de en hel masse om ægteskabet, det er en bryllupsfest det her foregår ved , og vi mener jo alle sammen noget om ægteskabet og hvis I sidder og tænker ”

vel gør vi da ej vi mener ingenting om ægteskabet” så behøver jeg vel bare at sige

noget om homofiles ret til en kirkelig vielse , så mener vi pludselig alle sammen

noget om ægteskabet .

Jo vist mener vi noget om ægteskabet . Jeg kunne fortælle op ad væggen og ned ad stolper om hvad vi så mener om ægteskabet lige fra Luthers renfærdige ritual der holder ægteskabet fast som skabelsesordenen til danske kvindesamfundets commandoraid på vielsesritualet i 1909 for at få ordene fra 1. Peters brev om at kvinder skal underkaste sig deres mænd, ud , -men som sagt er det ikke det, det her handler om og fortællingen om brylluppet i Kana kommer da også først ind i ritualet i 1912 og vi er mangefor længst hevet det ud igen.

For meget fortælles fra den bryllups fest , men der tages ikke stilling til nogen som helst form for bryllupsteologi . Vi er i en helt anden verden, vi er i fantasiens og overflodens verden

Det handler om hvem Gud er, og til en afveksling ikke om hvem vi er

Gud er under og Gud skaber under og han afslører for en kæmpesamling fulde folk hvem han er, og det eneste der sker er, at de bare bliver endnu mere fulde .

Det er en vanvittig fortælling, så vanvittig at den kun kan være sand .

Ja, vi ved den er sand for Guds overflod, hans redundans er jo skyld i at vi sidder her .

Hvis det ikke var for Guds ekstravagante hang til overflod ville vi ikke være her for hvad gavn gør vi ?

Nej vel? snarere tværtimod . Vi har en tendens til at bryde alt det ned, som Gud serverer for os, vi forbruger det, omsætter det ,sætter det til livs som de fulde folk til det bryllup i Kana .

Der var igen af dem der spurgte om, hvor den skønne vin kom fra, og hvorfor så meget , næ, de fortsatte bare festen ,og det er fint nok, som forkælede børn der endelig ikke må lide det mindste afsavn eller knæk .

I disse nødhjælps tider ville vi nu nok bedre have kunnet klare et brødunder, brød til verden, vin og brændevin må de selv om ,

hvis vi nu skulle bestemme ,

Men det skal vi heldigvis ikke , vi skal bare feste videre og det gør vi i høj grad , men skulle vi blive grebet af ædruelighed et øjeblik kunne vi vel tænke ved at netop vinen er det tegn Jesus åbenbarer sig i . Vinen der siden Noahs dage havde været menneskers svar til Gud på skabelsens under .

Da Adam og Eva blev jaget ud af paradiset måtte de vriste kornet fra jorden , de måtte kæmpe mod tjørn og tidsel for at overleve, for at få brød , men da Noa gik ud af arken og Gud satte regnbuen i sky, da plantede Noa en vinmark og Noa dyrkede vin til glæde for mennesker til ånd og fest ,

Men det blev vel aldrig glemt ,når Noa så sin smukke rødvin i bægeret at han plantede sin vinmark i en tom verden, at alt var gået til i syndfloden, derfor minder den rød vin om smerten ved det tabte .

Glæden og festen og smerten.

Således også her ved festen , hvor Jesus tager et sammenstød med sin geskæftige mor. ”Kvinde, min time er ikke kommet ”og vi kender fortællingen og ved at når hans time kommer bliver vinen til blodet, der flyder til smerten og lidelsen .

Når et lille barn omskæres får det straks en lille sjat vin i munden og det vil fra da altid vide at vinen og smerten er forbundne, sådan som det var for Noah, sådan som det blev for Jesus da hans time var kommet og han skærtorsdag drak den røde vin med sine disciple . Han der selv blev omskåret på 8.dagen

mon ikke han den aften tænkte tilbage på den glædens vin han havde skænket op for bryllupsgæsterne .

Ved vi nu hvem han er ?

Kan vi høre det gennem den flotte fortælling om det underfulde vin nder kan vi høre at han var livet skaber og giver, at han kom til sine egne , og lyste for dem i mørket , men de slukkede lyset .

Kan vi høre at han som altings ophav stadig er i mørket, at han henter os der og tager os med ind i lysets rige, der hvor der altid er nok af vin og fest , der hvor glæden flyder frit . Kan vi høre, at han der har skabt verden og os ,også kan bytte om på det hele, at han kan skabe berusende glødende vin ud af vand, at han kan skabe glade og taknemmelige og gode mennesker ud af os sure og tvære og selvnok mennesker ,at han en dag kan skabe levede mennesker ud af døde.

Kan vi høre det ? Kan vi tro det ? Amen